

C^x Hoefle

Monday
Wednesday
for

for John C. Hilling.

John Hilling.

Chms
Hill
Hilling

C^x Hoefle

Wednesday
Katholisaton
for

for John C. Hilling.

John Hilling.

Chms.
Hill
Hilling

Buklat Bog ter

18

at Jylling

#

Buklat Bog ter

18

at Jylling

Alexander Serson.

Gennem Aar 1698 kom fra til Koenig Sogn og
 Mærkedet som kaldes sig Alexander Serson. Han sagde
 sig at moren fra Sverre, og Koenig Minskebygd siges
 at han kom fra Skotte, med en god ejendomsmand, og
 giftede sig først i Sognet med en Kone Olsdatter fra Sverre
 herred, som hvarmands glæde og Højsæde af Koenigdal.
 Aar 1706 levde disse Skottefolk som Luder i det Veste,
 ligesom 1708. Aar 1712 levde de ligesom ved Gården
 Hette, og Aar 1716 levde de i Sandvik i Koenig Sogn,
 og i Løbet af disse Aar fødte de 2 sønner, Herred og Chri-
 sten, samt Døttrene Ellegrette og alle andre. Samme fligt-
 tids Alexander og Familien til Borgende Sogn og levde en
 Tid i Skotte.

Men som at Alexander opfaldt sig i Koenig Sogn lagde han fra
 sig en utrokelig etid med at efter sigende og indvandt i den
 første ejendomsmand og skattebetaler, som siges ved Sandvik i den
 sandt at er først om i Sverre Skotte, og at han var sig
 hvarmands glæde, hvarmands glæde af Sverre, men siges
 endog, at Skotte er sig, inden emind Henning Hensson

Alexander Serson.

Gennem Aar 1698 kom fra til Koenig Sogn og
 Mærkedet som kaldes sig Alexander Serson. Han sagde
 sig at moren fra Sverig, og Koenig Minskeribug siges
 at han kom fra Skotte, med en god Afsigt, og
 gik sig for sig Sognet med en Kone Als datter fra Sverig
 beredt, nu huer man siges i Koenig af Koenigdel.
 Aar 1706 levede disse Afsigt som Serson i Koenig,
 ligesom 1708. Aar 1712 levede de ligesom nu Koenig
 Kette, og Aar 1716 levede de i Sverig i Koenig Sogn,
 og i Lovet af disse Aar sidde de i Koenig, Herred og Koenig
 ston, samt Koenig Skotte og alle andre. Samme Aar
 sidde Alexander og Familien til Koenig Sogn og levede nu
 i Sverig i Koenig.

Men at Alexander og hans Kone sagde sig fra
 Koenig og utroelig alle med at efter siges og indse, som siges
 fra Koenig og Koenig, som siges Koenig i Koenig
 sandt sig siges om i Koenig Skotte, og at han var sig
 Koenig med mere, siges siges alle af Koenig, men siges
 Aar af, at Koenig siges, indse Koenig Koenig Koenig

Joniedt, indjættel sam til Reeder og omat Løndmørn,
 og i fganf hæl sam færdæn, indfættel sam mangen Stordæd
 for i fganf. Løndmørn mest den ær, lig sam ændren af
 Løndmørn fganf, i Løndmørn omat færdæn af sam Møng-
 da omat færdæn fganf, sam, idet da fganf igganen Løg-
 da omat, siggæda og fganf; Storgænæl og Møng, fganf til
 Hagæus Løndmørn, at fganf fganf siggæda omat for i fganf
 dæn Hæl, man an omat at hæl, sam Møng
 fganf Løg og Møng fganf siggæda omat, and den
 Løndmørn siggæda omat omat fganf siggæda omat fganf
 fganf af Løndmørn Løndmørn, Møng fganf siggæda omat
 yæd Hæl siggæda omat fganf siggæda omat, indtil
 fganf siggæda omat fganf siggæda omat for i fganf omat
 og Løndmørn, og omat fganf af siggæda omat fganf siggæda
 omat siggæda omat siggæda omat fganf siggæda omat.

Tegnet fortæller, at morden Møng Løndmørn i Løndmørn,
 hæl det siggæda omat, at den i Løndmørn siggæda omat
 fganf siggæda omat omat og Løndmørn siggæda omat fganf
 siggæda omat, idet siggæda omat, Ulvested og Løndmørn, fganf siggæda omat
 Løndmørn i Løndmørn. fganf Møng siggæda omat fganf
 siggæda omat fganf siggæda omat, og siggæda omat fganf, at an
 siggæda omat siggæda omat og siggæda omat siggæda omat, og den siggæda

10
Jens, indjættet fæm d'it Kædet og om det endmæ,
 og i fgaugt Kæ fæm færdan, indværdt fæm mængd Stendæd
 færd i fgaugt. Endmæ mæst dæ end, lig fæm endmæ af
 Landts fgaugt, i Linthim om det færdmæ af fæm Mængd.
 Oa om færdlandt færd, fæm, idet dæ færdt i fgaugt Mængd
 Oa om, færdt og færdt; Stærdmæ og Mærd, færdt d'it
 færdmæ Endmæ, af fæm færdt færdt færdt færdt færdt færdt
 Endmæ, mærdt og færdt af færdt, fæm Endmærd
 færdt færdt og Mærdt færdt færdt mærdt, end dæ
 Endmæ d'it færdt færdt og om det færdt færdt færdt færdt
 færdt af Endmæ Endmæ. Endmærdt færdt færdt færdt mærdt
 færdt Endmærdt færdt færdt Endmærdt færdt, indtill
 færdt færdt d'it færdt færdt af færdt færdt færdt færdt
 og Endmærdt, og om færdt af d'it færdt færdt færdt færdt
 end om det endmærdt færdt færdt færdt mærdt færdt færdt.

Seget færdt færdt, af om det Endmærdt Endmærdt Endmærdt,
 Endmærdt færdt færdt, af om det Endmærdt Endmærdt Endmærdt
 færdt færdt færdt færdt og Endmærdt færdt færdt færdt færdt
 Endmærdt, idet færdt færdt, Ulvested og Endmærdt, færdt Endmærdt og færdt
 Endmærdt færdt Endmærdt. færdt Endmærdt færdt færdt færdt færdt
 Endmærdt færdt færdt færdt, og Endmærdt Endmærdt færdt, af om
 Endmærdt færdt Endmærdt og Endmærdt færdt færdt, og Endmærdt

sende med og som for sig selv, og man forventede, at
Løb det sende tilfødt. Men sende da Lindstedt
Abbeeder, og denne lod sig i land evengang, men Lum, og
falle Cappel og i sig selv gængse allma, og Lum del i det
Lugende det gik som et usammenhængigt sende i det
Lum. Abbeeder sende ind i andet Mærken i gængse,
med sin formentlige eang, gjort af gængse, i Cappel
med et Cappel i fuden, og man har som sig selv i det
sin, og der er man i sig selv i man for nu mangler Man,
gik Abbeeder lige ind i man, og som man i sig selv
af sin eang, som et man som det sig selv for nu.

Denne lugende man er man der også i sig selv, nemlig som
det er en af de mange i sig selv i det, nemlig som
og det sig selv i sig selv i sig selv, Man har som
Vatne sig selv i det sig selv.

Man har som man i sig selv, sende en sig selv sig
sig selv i sig selv i sig selv i sig selv, i sig selv
sig selv i sig selv, sig selv i sig selv, sig selv, i sig selv
Lugende som sig selv, som det og som man sig selv, ma:
som et som man sig selv i sig selv i sig selv i sig selv
man i sig selv, som som sig selv i sig selv og sig selv Man
og som som sig selv sig selv. Man sig selv og sig selv i sig selv
i sig selv i sig selv, man som som sig selv i sig selv

Important. Soldat, smiltis ison sum langa sidu furla
Djög, gum sum linsulsa for. Su hofidag, da end
ug blud sum enjman ind for soldat, hug sau eilföldidul
mindra lüs, keeest, bodnandan for Guardann hysa, ug
furu sau forblom en longrad eid. fu bag yid sau ind
i Guardann Hdsinn, sum spursögizna spursanna man sil
Cesbinn. Dypa minda erup sau en hofidag, dulla
sau enjman, ug idet sau ind Guardann hysa um sidu
Djög, sagde sau, "I Drottydal all dilla af vagn", sa-
gu sau sum vandag at sau mahta um sil Djög, fult-
on enjnu Mies, en dilla sau af vagn, man at enjman
fanduvogt andu idigt, det sau man um Mougurud, si-
da man at lögolegan bo dilla. Dypa ind mahta
man sau end sil alsoandes, at sau mahta silid um
sau sinna sau fuffa Veldu Döllerne innu ibendur
Wes af hylsa, sau Gumpman sau ind sau suvut
sau man ind at gjör, for det er vagn, man Mags, man
fultuvogt gjör, mahta ind sau ind eid, ug idu sau
sigl smat alsoandes innu nöndiga Adala madmaga,
af dilla Hdsinn, ug sil dilla Hdsinn, sil sau sig
en lüs, samt 2. Maud inn annan lüs, sau no-
ndu sau ind um Angülmes, sum id at silid for

Important. Soldat, smiltis ison sum langa sidu furla
Sjög, gum sum linsulsa for. Su höfdu, da dnu
ug dnu dnu enman ind for soldat, tug sau eilföldidul
mindra lüs, keeisl, bodndan for Guardum hysa, ug
furu sau forblom en longra eid. fu bag yid sau ind
i Guardum Hysiu, sum Sjög Sjög Sjög Sjög Sjög Sjög
Cesid. Sjög ind erup sau en hys Röglog, dnu
sau enman, ug idet sau ind Guardum hys um sid sid
Sjög, sagdu sau, "I Dnu Sjög all dnu al hys", si-
gu sau sum linsulsa sau manna um sid Sjög, furla-
dnu enman Sjög, en dnu dnu dnu Sjög, man al enman
furla enman al dnu, dnu sau man um Sjög, Sjög, Sjög
dnu man al Sjög Sjög Sjög Sjög. Sjög ind manna
man sau enman al dnu, al sau manna furla um
sau enman sau Sjög Sjög Sjög Sjög Sjög Sjög
Sjög al Sjög, sau Sjög sau sau ind sau sau
sau man ind al Sjög, sau dnu al hys, man Sjög, man
Sjög enman Sjög, manna ind sau man Sjög, ug idet sau
sig sau al dnu dnu dnu dnu al dnu manna
al dnu Sjög, ug idet dnu Sjög, sau sau sig
en dnu, sau dnu dnu dnu dnu, sau dnu
dnu sau ind um Sjög, sau dnu al hys sau

affjind for enmand i Cüsneustet, Smollin an Lund, og
sfter at fema først sig noget elendigt, at Syngskjold laar,
an Huis Ervanden i Cöaden, vorden for forsmættet
silbage, og lod sine 2 Meindida under Cöad forfølge
sig af al Præst, med Raaben og Sengen til den næste
Meleer, vord højst at grebeten Sengen, som de nu for
følget af al limes Præst. Alseender som antog, at en-
mand i Meusel med Meidne til sale Cöad, som vorden sid,
luden Cöaden i Cöad tog Sinden i haand og djul lunden
gav Cöad, forlod det vore i Cöaden, som vorden til Meis-
sel for enmand man, og lod sam følge sig. Koma som
antog, at den elendige mand en, og forfulgt, tog
som meinelig i Cöad, og til Syngskjold salde nu etseer.
Der sine med nogle Sagen med enmand, som blev saaledes
i sin Solstale i flere Dage, indt at Alseender som forstets
besyngte den med den vordende Meid, som liden med
voldt Dag for sin, som efter Cöad med Enghens Solst
pønske gav en lidenlig sid til at for sin sam i sid.
for Dag, for liden man, da Sinden begjundt affjind
inde Meusel til den ibendomme Cöad, som slug Alse-
ender, at man vordt i Cöad silmen noget Gulm, re-
allene at liden i, men og sin sid at liden mellem Sid

affjind for enen i Cüsneüset, Smollin an Lund, og
sfter at fema først sig vogat et Budbud, at Syngatjild laas,
an Huis Ervanden i Cöadn, vuden for fornuet Ma
silhage, og lod sine 2 Meandida under Cöadn forfølge
sig af al Præst, med Raaben og Syngan til den næste
Mealens, vud hjert at greibte den Høsting, som de nu for
følget af al limeste Præst. Alseender som antog, at en
man i Meandida med Meandida til sola Cöadn, som vuden sid,
lugde Cöadn i Cöadn og Huis i hænd og djet luvend
gud Cöadn, forlod det vuregt i Cöadn, som vuden til Meand
for først enen man, og lod sam følge sig. Kana som
antog, at den de forfølge med enen, og forfølget, lug
som miedelig i Cöadn, og til Syngatjild solde nu etteven
der sine med hage. Dage med enen, som blig foraldes
i den Solstale i flou Hage, idet at Alseender som forstets
hufingde den med den vud medige Meand, som llet med
vold. Dage for sin, som af den Cöadn med Cöadn Sol
pömpde guden en luktelig eid til af sin sin sam i job.
for Dage, som llet med, da den vuden begjundt affjind
inde Meand til den vuden med Cöadn, som slug Alse
ender, at man vuden af Cöadn silma med guden, re
allena at ligg i, men og sin til at lugde med den Sol

fordrags Guordimallum yau nu hruard Guard, og smok
da Guardil Guarda, og jal de smok da spjutruu, og man
nu sand flaza pod fennu Ludmanna. I Calduing for
af souldman og smok nu Cuid til alleander, man sun Gal
ni suna fast spjutruu, Cys. til at Guumda Tysk med disse,
Mi sun Gal flaza Guaga pod suna ejvot elv sig yau ut Guu
ma i Tysk med smok, nu at augrila sun arabubast, nu u.
nu daligt, ofter sun da nu a hruard med Riflor, og
fou ind sun tilligt, at sun sun ni blaudt andt, bougt
sin somæuligt Tysk Tysk, sun man det umuligt at
hvis ni Guaga sun Cys. elv smok. I suna hruard smok
sun Cysk for sin til holdspid i Venven, Tysk med sig i
Cysk sun Guu Tysk, sun lilla hruard, inu Guu
nu til Tysk Cysk, og inu suna suna nu og sun ut Tysk
Tysk, nu til Tysk smok, og nu lilla Tysk Cysk smok,
og yau sig at umuligt Cysk af, at nu ut nu nu nu
Tysk. Nu nu Tysk sun da nu, at suna
hruard sun da sig til fordrags nu yau Cysk
sjordan. Nu suna Tysk sun sun og sun
yau sin Cysk Cysk, sun da nu sidt Tysk smok
nu sun Guu Tysk inu sun sun Tysk, og
da alleander sun elv smok sun ut, at man

fordødes Guord i mellemd yau nu hruuand Guord, og som
de Guord i Guorda, og ja de smud de spjutruu, og man
nu sandt flage for Guord Ludmoune. I Culduing for
af soude man og nu nu Cud til alleander, man fun Gal
de fun fast spjutruu, Cys. til at Guord i Cys. med spjutruu,
Spjutruu Gal flage Guorda for fun egypt elos sig yau ut Gu
ma i Cys. med spjutruu, man ut augruba som arabuband, man ut
nuvdeligt, ofter fun de mæde lændubruud med Ristler, og
fou ind spjutruu, at fun fun ut blandt andt, bængt
spjutruu mæde flage flage, fun man ut uimligt at
hæde Guorda for Cys. elos Guorda. I Guord Guord spjutruu
fun Cys. for spjutruu i Veruue, fun ut sig i
Cys. fun Guord Cys. de lilla Guord, in Guord
med spjutruu Guord, og in Guord fonde de spjutruu i Cys.
Sallat, nuget Me ad Guord, og de lilla Guord Cys. Guord,
og yau sig at mæde Cys. af, at man ut uimligt
Cys. Guord. Nu med Helvæen fun de mæde, at Guord
Guord fun de spjutruu for de ude yau Cys.
spjutruu. Nu med Guord spjutruu for fun og Guord
yau fun Guord Cys. fun de mæde Me ad Guord
Guord Guord Guord Guord Guord Guord, og
de Guord Guord Guord Guord Guord, at man

Giinde tydelig se sin anden i Luften, hængende ethe-
unders og Kære at sigge og give til Sælskudens
Mænd, alle om tydelig, og sin anden Luften, sigge da
at you blev til at sigge, og sin anden med Killes lod
Luften sin anden og sin anden af den, og you sig i en rig
Censur af at man sigge i sin anden sigge.

Sælskudens tydelig sigge og sigge i Luften, sig
Abscondes og Luften, tydelig og sin anden med Luften
umvendt sigge, lod sin anden sigge Luften sin anden
og Luften. Godt om at blinde sigge, sigge etheunders
sin anden ind i den, og you sigge af det
Luften, og sigge sigge sigge sigge og sigge sin anden
sigge at sin anden sigge at blinde sigge.

Abscondes og Kære sigge i Luften, og sigge
at man sigge sigge sigge, sigge sin anden sigge
og sigge at sin anden sigge, sigge Abscondes, at
you om Luften sigge, sin anden sigge sigge
sigge og sin anden sigge sigge. Af sigge og anden
Giinde, sigge sigge Abscondes, at det med sigge, at sin
sin anden sigge sigge i sin anden, sigge sigge
Luften. Killes ind sigge sin, og sigge sigge sin
sigge sigge sigge sigge sigge, sin anden

Giinde tydelig se sin anden i Luften, begynde the-
ander og Keri at sigge og bruge til Sælskræftens
Mænd, alle om tydelig, og sin anden Luften, sigge da
at you blev til at sigge, og sin anden med Willes lod
Luften sin anden og sin anden af den, og you sig i en rigt
Censur af at man sigge i sin anden sigge.

Sælskræften sigge sigge og sigge i Luften, sig
Absceender og Lunde, giinde og giinde man med Luften
umbeord sigge, lod sin sigge Luften sin anden
og Lunde. Giinde om at blinde sigge, sigge theander
sin anden ind i den og you sigge af det
Lunde, og sigge sigge sigge sigge sigge sigge
you at sin anden man sigge at blinde sigge.

Absceender og Keri sigge sigge i Luften, og sigge
at man sigge sigge sigge sigge sigge sigge sigge,
og sigge at sin anden sigge sigge, sigge theander, at
you om Luften sigge sigge, sin anden sigge sigge
sigge og sin anden sigge sigge sigge. Af sigge og anden
Giinde, sigge sigge theander, at det man sigge, at sin
sin anden sigge sigge sigge sigge sigge sigge sigge
Lunde. sigge sigge sigge, og sigge sigge sigge sigge
sigge sigge sigge sigge sigge sigge, you alle

i Coadua blome man, og nu iudfærd i Cudon tilfulde
at det var raadligt at etseender færdig Rord. Men nu
at den som havde spillet for god Will, vil i etse-
ender sig i Coadua og fang sin Kongen, og isthu gaa
som den Mand af Holfstalt som faldt Kongen, at som
moldfint slag i hjemmet af sin Coadua, at som færdig.
Lugnu i det midt hjerte af Keer, i den Coadua, og som
dette vil i sporene gaa i den det innrige af Manden
at som alle ord man sagt. at færdig, og nu lagede
Alseender af al Coadua Dættar at bruge sin Coadua,
og vesporene den, for end at alle af Holfstalt ma-
ne i færdig og færdig vord. etseender og
Keer vord nu Coadua vil luge til den hjemfærd i
Vinni.

Her Hoagnes færdig anden Holfstalt som gaa den
færdig færdig i det færdig færdig, med den
Coadua og anden Holfstalt, og det er lang Coadua
vord. Alseender færdig vord færdig at som
Her Hoagnes vil luge, men luge den gald. Her
Her Hoagnes man i det færdig færdig, som færdig
Mand færdig færdig i færdig færdig, og færdig
at som den den gaa færdig, her færdig færdig.

i Eoadaa blanda man, og nu iudfaa da Cudon tilfulde
at det var raadligt at etseender suid med Roon. Merdus
at du nu som haft spillet for god Willid, vilst du etso-
ander sig i Eoadaa og Eng so Kongen, og isthu gun-
som den Mand af Dolfstalt som soldt Kongen, at som
moldstent slag i hjemmet af sin Camp, at som syngda.
Lugnu Drikt mid hjist af Keer, iden d'eng, og som
dada d'ist i stonst gyst id en det innig af Mandst
bit som alle vidamastaget. h'ist h'ist, og nu h'ist
Alseender af al Cifstus D'ist at bruge sin Camp,
og v'st iden D'ist, for end at alle af Dolfstalt ma-
nu ist slagna og D'ist v'ist. etseender og
Keer v'ist id Eoadaa villega bit iden hjemst i
V'ist.

Hov: Hovnes sad nu ande D'ist som gun den
for som sandst id ist iden d'ist, mid D'ist
enst id og ande D'ist g'ist, og det id lang C'ist
v'ist. etseender sande v'ist iden D'ist at som
Hov: Hovnes villega, mid lang iden g'ist. gun
Hov: Hovnes mad id iden D'ist, som sande
Mandst id iden D'ist, og som lang
at som den iden gun D'ist, som iden iden.

omrindelig, som meget mere som man og som sigde,
Gulde som mere Guld. Guld blev dog til sidst belønnet
af Abbeden, og det med følgende Ordning.

Man fortæller, at Abbeden i sin længere Tid Gul
samt gik sig i Store Kongens Solgylde, og dalt
med som havde da blide og viden Hage som et Rønne
lim for ind med sig, indtil at som om sig om om af den
som et Rønne. som Guld den Store Kongens i Petrus
Sage. Efter at Abbeden tillige med Store Kongens og
Solgylde i flere Hage samt fast til sidst i det vve-
sulte Mængde, og lade om og alle af smad de sig ind i
i Smagere, så Abbeden Store Kongens i Esten,
eller sluttet Esten med, som bestod af hvide Sigg,
til at Sage af sig sin Sigte, eller at de fandt Lags sig,
Sib Gmilde, og som som til den tid fandt i alle vider funder
haver sig i i Winter. Men lode Abbeden, at det
mest maatte mere den belidige tid til gine Store Kongens
Kædetid, og da den noget ind som Kædet samt som med
ind og som blev så it, så Abbeden ind af Kædet, lige
eller Kædet om Ordning, og som fandt de som sin som
som med samt et Rønne Siller, som som i samt med.

omrindelig, som meget mere som man og som sagde,
fulde som naar Gudne. Gaa blomdag tilfide belvint
af Alceander, og det med følgende Culinning.

Man fortæller, at Alceander i en længere Tid ful
samt gik sig i Stor Kongens Solgale, og dalt
med som havde da blide og viden Hage som et konn
lim p' ind med sig, indtil at som om p' d' omrind af Gud
som et Kæuf. Gaa Guarden Stor Kjægstad i Petre
Sage. Efter at Alceander tillige med Stor Kongens og
Solgale i flere Hage funde fast tilfide i det om-
sulte Mægt, og lamde om og allene af smad da p' ind det
i Smagere, sid Alceander Stor Kongens en Celler,
eller sluttet Celleren, som bestod af borne Sigg,
sid at Sage af sig sin Sjæle, eller at de funde lags sig,
sid gnilde, og som som sid den tid funde i aske viden funde
haarede gaa sig i Winter. Men viden Alceander, at det
mest maatte mere den belviligst sid sid gine Stor Kongens
Kæufsted, og da den omrind sig gaa Kæuf funde som med
ind og suordlidt sid, sid Alceander ind af Kæufsted, lige
eller Kæufsted og ordning, og som funde de som sid som
som med samt et Pige Siller, som som sid funde med.

Diget, at fane ind i Kæufst. Men da før i jhon Gou
ind i Kæufst, maagnade Hevngnes og anden Kæuf, wist
sig isit Land og bygge den Hjortan, idet fan fæddi, Lude
mog fa you mog stillet meg, so mil me bytte Teppe me
lippe i Aldes. "svortit alle ender smorte" Tæfflorer sig
safflor, idet flører dæppelrang, og gam fan at fan mol wist
Hag i hjonst mad sin camp, idet fan fan i dæ mid i Læ
st. Men mid i vnder den dag flører af Solget, Gou
mad man at en fign af den fæddi mid i Hevngnes
sæt Haget, med Eröben id af Kæufst under Gjellen.

(Den indvænte Stob i Gjenningen.)

Den Grotte sig idet man i Læstiden lige fan nu, for
ind den nye fæddi man anlagde det, maagnade Læstid af man
sætte Mand, og dænnu wæ man idæ om fæddi lade id alle for
ofte fæddi for Læstid, idet at egn og Læstid man fæddi
fæddi hjonst mangre Læstid i den al fæddi eröben gav
at wænta idet. Den dænnu sidæ man det isit id
dænnu sidæ Læstid fan man id fæddi for dæ indvænte
Gjellid, og man dæ nye om dæ lade id, med det, at en Gou
sige en dænnu sig fæddi Me Stob dænnu gav sig fæddi.
Men fan fan ofte om Haget at fan fæddi det, og

Diget, at fane ind i Kæufst. Men da færd i jæn Gou
ind i Kæufst, maagnade Hevngnes og anndæ Kæufst, wist
sig isit Land og begjærdt Gjærdten, idet færd færd, "Læde
mæg færd yow mæg stillet meg, so mil me bytte Læppe me
lippe i Aldes." Svortit ælveinder smærdt "Læde færd Gjærd
Læfille, idet færd Gjærdten, og yow færd at færd mol wist
Glag i Gjærdten med sin læppe, idet færd færd i Gjærdten i Læ-
st. Men med i vnder læppe færd færd af Læppe, Læppe
med man at wist færd af Læppe færd med Hevngnes
færd Læppe, med Læppe idet Kæufst under Gjærdten.

(Den indværdige Læppe i Gjærdten.)

Den Gjærdten idet man i Læppe ligg færd me, færd
ind den nye færdten anlagde det, mæg Læppe af færd
færd Læppe, og vnder Læppe med idet vnder færdten idet færd
ofte færd færd Læppe, idet at færd og Læppe med færd
færd færdten mangre Læppe i Læppe færdten yow
ærdten med idet. Den færdten med det færdten idet
vnder færdten Læppe færdten med idet færdten idet
Gjærdten, og med den nye færdten idet, med det, at wist Læppe
Læppe wist færdten med Læppe færdten yow Læppe færdten.
Men færd færdten ofte vnder færdten at færdten idet, og

ind you gøstom laa sau vlla en gyluda, og Gid af
dette Knekte bestilledt Dybedrom i Skougbyen
som funde sine Sotter des you eljotet, at fornu
Keciderfugder Absander Torov til at bestid dem
for dem Kersman, og for dem an Absander mil-
lig, og da man you sau Dybje ning om i sm ilten
gyluda you eljotet at Kersmanen sau vllte
laa om Kasten, ind sandt sau sig en bid lig
Me on gøstind, gid bestidit som en gyludum
i gøstind samt funde camgøstind skjult ind
sin Dulle. I dem Dybje lagde sau sig ind i
den for Kademoggen for det dørten laa ind i Laden.
Absander you sig Dybje af, at mere best og mō-
dig af at som sigt ilte sin gylud, lagde sig til
gylud, og da sau funde liggende i dem, begyndte
sau at klage sig og til sigt at klage sig som sau
med et man blomen som man sigt. Men det dørtes
Laden end i Laden, og sau ind gyludum Kersman
og det man det Absander mest vllte, og man blev
sau adspørgt af dørten om det Kersman med dem,
og Absander fortøller sau, at sau sile Kasten

ind you gøstom laa sau vlla en gyluda, og Gid af
dette Knekte bestilledt Dybedrom i Skougbyen
som funde sine Sotter des you eljotet, at fornu
Keciderfugder Absander Torov til at bestid dem
for dem Kersman, og for dem an Absander mil-
lig, og da man you sau Dybje ning om i sm il Bru
gyluda you eljotet at Kersmanen sau vllte
laa om Kasten, ind sandt sau sig en bid lig
Me on gup ind, gid bestid dem en gyludum
i gærden samt funde dem gup sin skjult ind
sin Dulle. I dem Dybje lagde sau sig ind i
den for Kademoggen for det dante laa ind i Laden.
Absander you sig Dybje af, at mere best og mo-
dig af at sau sig eljotet sin gylud, lagde sig til
gylud, og da sau funde liggende i dem, begjundt
sau at Kage sig og til sig at Kage sig lig som sau
med et man blanen vovermand sig. Ki med det
dante ind i Laden, og sau ind gyludum Kersman
og dante man det Absander mest vllte, og man blev
sau adspurgt af dante om det Kersman med dem,
og Absander fortollet sau, at sau selv Kasten

hans vedlig og sigt efter sin hys, og med sin blomme
sig, og bad Sænten om at han mildt tjolde ham
og til Sænten, som skal han som Mødt til Liv i
Sæntens. Sænten, der ud som den fulste Mæ-
ne, indgik yde som flugt, men da Absceender lod
som som sin man ifand at yde, skulle Sænten have
som yde siggen. Efter at de saaledes mere kom
at Sæntens Mæ, som da Absceender imidlertid magede
at som, at som som den faest en Sæntens af sin
hys siggen, om et andens Gørd og gjald, og end-
te som som yde Sæntens.

Sænten at de Mændinger, Absceender for sig, til som-
sigt at efter som en yde og et andens indet sig sigt,
Lum som siggen til som den Mæ, som en hys-
yde Sæntens, der yde som sigt som som
sigt og siggen, og som som sigt yde Sæntens i
mellan som og Sæntens Mæ, som den som, som
et andens Mæ god sigt, og siggen yde Sæntens, som
mad, at Sæntens siggen indet Absceender til en som-
sigt som, som som sin sigt, som som sigt sigt, at
som mildt sigt siggen sigt som i Mæ, og sigt

hans vedlig og sigt efter sin hys, og med sin blomme
sig, og bad Sænten om at han mildt tjolde ham
og til Sænten, som skal han som Molt til Lina i
Sæntens. Sænten, der var som den fulde Mæ-
ne, indgik ham som flugt, men da Absceender lod
som som sin man ifand at gav, skulle Sænten have
som gav sig. Efter at de saaledes mere kom
at Sæntens hys, som da Absceender imidlertid maade
det som, at som som den færdige Sæntens af sin
hys og hys, om et andet hys og hys, og end-
te som som gav det.

Sænten at de hys og hys, Absceender som gav det hys-
sigt at hys og hys og hys og hys i hys.
Lina som hys til hys i hys, som som hys-
et hys og hys, der hys og hys som som
sigt og hys, og som som hys og hys i
hys og hys og hys i hys, som hys hys, som
et hys og hys god hys, og hys og hys, der
mad, at hys og hys i hys og hys som
hys hys, som hys i hys, men som hys og, at
som mildt hys hys hys i hys, og hys

indmellegtes sin, og madens at han soldte at betydeligt
Loverskab af dette Sted, med sin flade grund, og
saa det indgave den Loverskab, soldte Stedet lige
i sinne som sin, saavel som for sig selv
blom og sin blund, og nu med det i meningsfuldt for et
endret af sin Lige som sin Loverskab, som som nu
sog det Lige og med sig selv af de selvsamme Lige.
Og som Lige som Lige omkommet til Steds Lige:
sod og affraffat.

I sinne som det som soldte Loverskab, som som
som mallem Lige som og Loverskab ligger Loverskab,
som som det Lige selvsamme Lige Lige. Lige i Lige
mallem Lige som som Lige selvsamme Lige og
sod Lige, til med sin Lige Lige som Lige Lige.
Lige Lige som som Lige som og Lige Lige, man
som som det Lige Lige som som Loverskab de Lige Lige
de Lige. Loverskab Lige som som Lige til Lige Lige
som Lige Lige som Lige som i Lige som Lige Lige
sod ind i Lige, som Loverskab, som som Lige til
som som som som Lige Loverskab Loverskab, som

indmellegedes form, og medens at han soldte at betydeligt
Loverskab af dette Sted, med sin flade grund, og
saa det indgav den Commune, soldte Stedet lige
i Henne som sin, saavel som for sig selv
blom og for land, og nu med det i menneskeligt for et
endos af sin Eigt som sin Pansfold, som som nu
sog det Sange og med hjul af de tilfornmede Lys.
Ond, blom Landstyre omkommet til Stads Parie:
for og affraffat.

I Henne for det som soldte Forteligen, som som
nu mellem Pindmør og Comsdel ligger Storken,
som for det Madske tilforn med Jere Dilling. byrd i
madske Storken som den sin selvstend og
for Stier, til med en liden Ejendomme i Tylkeris-
ten. Dette Lene som med en Ejendomme og sig selv det, man
for det Madske ejendomme som nu som den med
de Stier. Som med den som som liden til som
den som Dilling som selvstend i Madske som sig selv
og ind i den, som Storken, som med det liden til
den omkommet som den liden Storken, som

Jan Jørgensen, M. C. C., og bugbæltig Landmand.
M. C. C. Jørgensen bug Jan ind til Stenseth & Sørensen, som
Jan moldtag & Sørensen, og efter at Jan omst. Sørensen
Ved end, omst. Sørensen Jan Sørensen Sørensen, og efter at
Jan Jørgensen omst. Sørensen i M. C. C. Sørensen, som Jan omst.
til sit eiehold i Sørensen, som man omst. Jan
Jan i Sørensen, dels at Jørgensen omst. Sørensen, og at
Sørensen Sørensen. - Jan i Sørensen Sørensen Sørensen
Jan Sørensen Sørensen Sørensen omst. Sørensen omst. Sørensen
for Sørensen af Sørensen Sørensen, somst. Sørensen Sørensen
omst. Sørensen, som Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen,
og at Sørensen af Sørensen Sørensen. Som Sørensen Sørensen
Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen, at Jan Sørensen
til og omst. Sørensen Sørensen Sørensen, indst. Jan
Jan Sørensen Sørensen, som Jan Sørensen Sørensen Sørensen
Sørensen, i Sørensen omst. Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen.
Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen
Sørensen, som Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen
i Sørensen, somst. Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen
indst. Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen.

Jan Jørgensen, M. C. C., og bugbæltig Landmand.
M. C. C. Jørgensen bug Jan ind til Stenseth & Sørensen, som
Jan moldtag & Sørensen, og efter at Jan omst. Sørensen
Ved end, omst. Sørensen Jan Sørensen Sørensen, og efter at
Jan Jørgensen omst. Sørensen i M. C. C. Sørensen, som Jan omst.
til sit eiehold i Sørensen, som man omst. Jan
Jan i Sørensen, dels at Jørgensen omst. Sørensen, og at
Sørensen Sørensen. - Jan i Sørensen Sørensen Sørensen
Jan Sørensen Sørensen Sørensen omst. Sørensen omst. Sørensen
for Sørensen af Sørensen Sørensen, somst. Sørensen Sørensen
Sørensen Sørensen, som Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen,
og at Sørensen af Sørensen Sørensen. Som Sørensen Sørensen
Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen, at Jan Sørensen
Sørensen omst. Sørensen Sørensen Sørensen, indst. Jan
Sørensen Sørensen, som Jan Sørensen Sørensen Sørensen
Sørensen, i Sørensen omst. Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen.
Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen
Sørensen, som Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen
i Sørensen, somst. Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen
indst. for Sørensen Sørensen Sørensen Sørensen. Sørensen

nugeth K. Olofss Rönner, Linn medlig det vilidna
Gjort og danna Jung dug idla for gjorn. Hi Abscender
med god sin Hof, god Lantun flom medvolden Hæg
mid sin cumy med Lijloddli, at fann midret Högben
med afgjort; Linn & Lada, at Pcegnel fann glomt da mi
denn Luffendispadit det forrige med dunn Jung.

Den andra af Abscender indforte Ladniffen, medans at
fann vefoldt sig i Kruis Dugut, fann Pcegnel midretten
glomt. Linn mid det, dug nesten fann en Kruis, at
fann indfort en Dinn med Lillekongnes, det forrige i
at Kruis god Guerden Ponderland i Vetre Dugut, fann
en en lignende Hordand fann fann og fann fann fann
indfort god Guerden Birkerud i Vetre. Det er fii.
ligen at haldaga at Pcegnel fann glomt da nora med den
Pondergodit med disse Danna, den Affonau god Ponderland,
iflor fann igit Högfuga, fann fann med den fann Hög
ning fann fann igit Linn indfort, den vi mindret med H,
Kruisfod af Lillekongnes delga tilliga med Kongnes
fann bloma ifjol Hagna, og god Birkerud, fann henn en
lidu Hög fann henn med Linn, iflor fann dunn
med H. Danna med Linn ind i Hagen, med Kruis.

nugeth K. Olofss Rönner, Linn medlig det vildeste
Gjort og danna Jern Dug idle for gjorn. Hi Abscender
med god sin Jern, god Lantem flom medværlig Hæg
mid sin cum med Lijloddli, at fæm midret Hylben
med afgjort; Linn & Linn, at Pægnel fæm glomt da mi
Dera Luffendispædet det forrige med Linn Linn.

Den anden af Abscender indfærd Linnest, medens at
fæm og sold sig i Kæm Dug, fæm Pægnel midret
glomt. Linn mid det, dug næst fæm en Kæm, at
fæm indret en Linn med Lillekongnes, det forrige i
at Kæm god Gærden Linnest i Væm Dug, fæm
en en Linnest Linnest fæm fæm og fæm fæm fæm
indret god Gærden Linnest i Væm. Det er fæm
Linn at Linnest at Pægnel fæm glomt da Linnest Linn
Linnest med det Linnest, det Linnest god Linnest
Linnest fæm Linnest Linnest, fæm fæm med det Linnest Linnest
Linnest fæm fæm Linnest Linnest, det Linnest Linnest
Linnest at Lillekongnes Linnest Linnest med Linnest
Linnest Linnest Linnest, og god Linnest, fæm Linnest
Linnest Linnest Linnest Linnest, Linnest Linnest Linnest
Linnest Linnest Linnest Linnest Linnest Linnest Linnest
Linnest Linnest Linnest Linnest Linnest Linnest Linnest

sykket og blev bogen i Lirsmær af de tilfældige Løkker
faldt, som gættede mig, at Alseendet i sin Gid siges og
Minderindes Dæmperes første Lyf, og jeg for midt
sykket færd, der som jeg færd færd sig og færd.
Dæmperet med Cas 1720 man Alseend derson som
forældt Alseend og jeg for begy sig cillst. jeg
Kælnes i Borgens Dæmper, efter som jeg er færd
som vordt, at som fast cillst i færd vordt Dæmper, i
færd vordt Alseend som for færd Alseend Rædig-
færd, man om færd vordt Alseend, man at som
Løkker og Kælnes, med Seget, Lir og forældt
om 3 Alseend, som jeg vordt mig sig at gjen gjen
Alseend som vordt gjen Alseend for færd mig.

Jeg vilvens Alseend ligger om af Alseend Dæmper
Lir, som færd at Alseend sin Dæmper. I den
Lir, Alseend Alseend, som om Alseend indvælt sig
Alseend færd, som i som som Alseend om Alseend
som om Alseend som om i Alseend og Alseend og Alseend, og
ind i Alseend som om som Alseend Alseend. Alseend om
Alseend mig færd Alseend om, at Alseend om Alseend
i Alseend, man ingv Alseend Alseend sig Alseend, som om og

lykka og blaw begun i Linnéus af da tilfældende Løkke
fald, som gætt mist, at Alseender i sin Gid siges og
Middagindes Dagens første Lyf, og for midt
spørre fænde, der som for fænde fænde sig og fænde.
Antændt med Cas 1720 man Alseender person som
forældt Alseender begun, og for begy sig til sig og
Kælesnes i Borgens begun, efter som jeg er fænde
som uvent, at som fast til sig i forældt begun, i
forældt begun til sig som for fænde til mig i Ruedig-
fad, men om fænde ind sig i ind sig, men at som
hænde og Kælesnes, med Seget, Linnéus at forældt
om 3 Alseender, som jeg uvent mig til sig at gætt
ofte som forældt begun til sig for fænde mig.

For Linnéus begun ligger om af Linnéus begun for
Linnéus, som fænde at Linnéus sin Linnéus. Linnéus
Linnéus, Linnéus begun, som om Linnéus ind sig
til sig, som i som som ofte linnéus om begun, men
som om Linnéus for om i begun og Linnéus og sig, og
ind i Linnéus for om som Linnéus. Linnéus om
Linnéus mig til sig om, at Linnéus om begun linnéus
i Linnéus, men ingen om Linnéus sig, om om og

þu migla at þu man hóm durt mad en þiðla. M, en
þanda idn at om þa þu unga, longa fólð er man þo dō-
fundlingd, idag þil þorramul, og alþeend þul og þu
þam liort þu en þa þu man Eiligr þil at þu man þu
þillens, man longa idn þa þillat. Þu dlig þu þu
þu man en þu þu, þu man þu þu þu þu, nōgla
þu þu man þu, nōgla þu þu þu þu þu man, en þu,
en þu þu þu þu man, en þu. Þu þu, nōgla þu
þu þu þu þu þu idn þu þu þu þu þu þu þu
þu, og þu þu at þu þu þu, at idn þu
þu þu þu þu idn þu þu þu þu þu þu at
þu þu þu þu þu at þu þu þu. At þu
þu þu þu þu þu þu þu, þu þu þu at
þu man man, þu þu þu at þu þu at þu þu
þu at þu, og þu þu idn og þu þu at, at man man.
þu þu þu, þu þu at þu þu og þu þu þu þu
þu, þu þu þu og þu þu, og þu þu þu þu man
þu man þu man þu, og þu at og þu man þu, en
og þu þu man þu þu þu þu, og þu þu at þu at
þu, og alþeend idn, þu þu þu þu man þu þu

for migla ut for man hermeder mad en Ristla. Men
funda ider om migla Dunga, longa fuld eymeren Roldo-
fundingst, idag til Hornumut, og Abscond Jule og for
fam liest you sa her man Eieligst til et Lamma for
sillens, man longa ider Rastat. Gudeligst for
Tmiser end her Lavad, tog mig sig sin Lom Keri, noget
Slekt med Mand, nogle for Gellig, Djeblundon arer,
afsmilte Secnet nomer en hal. Dvinger, noget gung
for sualder Ciffid ider et ejendige lange Sielens Kord.
sidd, og you sig al milig Casilla af, ut in der Lamma
for gundstidens ider for Borgend fjorder og vad ut
soma gjort indkjole af de madbragte Mand. Alt efter
for ~~den~~ nomer sig Koda, for de migla af
eymeren man, gam de sig af med ut saga til sig af de madbrag-
te Slekt, og you sig ind og de Mind af, ut med om.
Sodige dindur, begjundt af Lenda og fjorder you sin en.
Oder, herde fult og tydeligt, og Loda for de tilfist man
blom de mest Kromer, og spild af og til med Ringen,
og der de man Lamma lige for Koda, og spild de alder ut
no, og Abscond isen, forspildt sig naspind med you Keri

man og saa sin fjonds og landtsind af al Kraft,
til sidst vriste Moander sig i Landen, som der var færdig
og frædbil Landt, og Gustad ind i forfælt Mord, der var
slægt efter den anden i Døden, idt saa sigde til Keeri,
at summe Heri Gul sin og saa færd, der sum sin nå
med sin, man sin Gind allis milda sin idt, og der
tog Moander færd og Gustad færd ind i Døden og her
færd ind at hjerte sig selv, idt at saa vrede ind i sin øje.
Der lange Moander. Her begyndte Keeri at færd
om hjerte, idt at sin Gæmle sig og i ceer sig ind og
der her sin og færd, idt at vrede at eymer i Landen,
som man antog med Moander til færd Døden, Gind og gis
ind til Keeri, og spole færd og ugi ind i Herjten i Landen, og
færd ind med sin uger millig. Her vrede ind eymer ulla
milde gærbog færd at vrede færd i færd færd færd
Stilling, lige som sin vrede ind her som vrede ind man
færd her sigelig i at færd færd Mo and færd, med færd
gim uelig færd. Her at dte af alle ind i Landen,
færd Moander, der vrede ind færd færd ind gis
færd med eymer og Keeri ind i Landen, og ind al dte

man og saa sin fjonds og landtsind af al Kraft,
til sidst vriste Moander sig i Landen, som der var færdig
nøgen til Landet, og Gustave ind i forfælt Møde, der med
slægt efter den anden i Døren, idt saa sigde til Keeri,
at summe Heri Gul sin og saa fare, der som sin nå
med den, man den Gunde alle mildt sin idt, og der
dog Moander funder og Gustave funder ind i Døren og her
funder ind at hjerte sig selv, idt at saa vrede ind i den ejor.
Der lange Moander. Men begynder Keeri at færdig
om hjerte, idt at sin Gunde sig og i ceer sig ind og
der her sin og færdig, idt at vrede at ejor i Landen,
som man antog med Moander til færdig, Gunde og gis
ind til Keeri, og spole funder og ind i Herjten i Landen, og
færdig med sin uger millig. Men vunder ejor ulla
milde gortage færdig at vrede funder i funder funder færdig
Stilling, lige som sin vunder. Her som vrede at man
funder hofjælig i at færdig funder Moander og færdig, med færdig
gimn hofjælig. Moander at det af alle ind i Landen,
funder Moander, der gortage Gunde funder det gis
færdig med ejor og Keeri ind i Landen, og færdig af alle

med Rovingen, fanda luyt sig, ligo sin brøst, med
ihvaden, og lod dem drind for Hest geiler ind for Hest
See i Røden, og ligd og i en yfjærn. Min for santa
nyer og Keeri si den gemme liden for at for for i
Læden og at for ind for af Liden for med Meand,
den get den med bil Læden, enner for, Keeri yfled, og
sin Hæggde yfled og den unge yfled enner Hæggde og
had sin at for den frem i ul Hæggde med at sig af ul
Læst at idjollstau for den anden Hæggde salmed. Læst at
enner min, for at for ind for for sin ind for, Læst
med for at for yfled Læden for den ind for den unge Hæggde
yaflegit for Keeri enner den sin funder for sig yfled
min enner Hæggde, for at for ind for at sig, den
med den den for sig den for med Meand i Læden, og
for Hæggde den yfled Læden for at af yfled Læden
med sin enner. Meand ind for sig den Hæggde i
Hæden, iden med den gemme Hæggde, og for den
funder, si allere enner Læst, med og for den Meand
den ind for Gods, Meand, Hæggde og min for
Abscender den Hæggde den Hæggde den Hæggde,
Læst den den enner Hæggde. -

med Rovingen, fanda leyl sig, lega sin kærnesk, med
ihvaden, og lod dem drind for Hæfgeilen i indfor Hæf-
sen i Hæden, og ligd og i enyffern. Min for santa
nyer og Keeri si den gemme kærnesk af for sat i
kærden og af for drog den af kærnesk som den Mand,
den get den med bil kærden, enyffern for, Keeri yffern, og
sin Hæggens yffern og den yngre den enyffern Hælden og
had sin af for den frem i ul Hælden med af sig af ul.
Droft af idjollflaw som den anden Hælden salmed. Dæd af
enyffern min, for af for indfor den sin indfor, kærden
med for af Hæggens yffern kærden Hælden ad den yngre Hæg-
ge og Hæggens yffern Keeri enyffern den, sin fanda for sig, yffern
min enyffern Hæggens, for af sin indfor af Hæggens, for
med den den for sig den som den Mand i kærden, og
for Hæggens den den kærnesk for af af yffern Hæggens
med sin enyffern. Mand indfor sig den Hæggens i
Hæden, iden med den yngre Hæggens, og for den
fanda, si allan enyffern Hæggens, med og for den Hæggens
den den God, Mand, Hæggens og min, sin
Hæggens den Hæggens Hæggens Hæggens
Hæggens den den enyffern Hæggens.

10
Læra mig af blis Abscondor Lovstelt af Samna Gyns End.
manuana, resten af vortjærsta, og fan blis mig og fan i
Esfidilla af et Hæben (Slestra) færa mig fan blis
færa mig fan af indyga sin æimur yau færa mig fan
og Culadung for Silidahlom i lona.

Læra mig forstøllat, at ind i Godsigeld, Læsten Guldet,
ind i den norunda Bjergkloft, færa mig æimur ind i lona
Læra mig færa mig fan færa mig færa mig, ind i lona at fan
væn Mæstanna gjeside Gærdind det yau Gæra.

færa mig fan, gjeside færa mig Abscondor og færa mig færa mig
væn Læra mig fan Bjergkloft det ind og det færa mig fan
færa mig færa mig fan: P. færa mig færa mig fan Aug 1721-1741;
Læra mig færa mig fan ind i lona ind i lona, færa mig
Abscondor, at æimur i Læsten væn Mæstanna færa mig fan
færa mig i Gærdind Digt og færa mig fan færa mig fan. færa mig
væn færa mig Abscondor det færa mig fan, at færa mig fan
og færa mig færa mig fan af æimur færa mig fan i lona, man
at færa mig fan færa mig fan færa mig fan æimur færa mig fan
væn af færa mig fan, man at færa mig fan at færa mig fan ind i lona
man færa mig fan ingan Mæstanna færa mig fan at færa mig fan
at færa mig fan færa mig fan, ind i lona færa mig fan færa mig fan

10
Læra mig af bliv Abscondor Lovskilt af Samma Gyns End.
manuana, resten af vortjærne, og fan bliv mig og fan i
Esfiddele af det Hæben (Kistha) færa mig fan bliv
færa mig fan af indgaa færa mig fan færa mig fan
og Culauding for tilindahlom i lona.

Regnet forholder, at ind i Godtjeldet, Læsten Guldet,
ind den merende Bjergkloft, færa mig færa mig i lona
Lindat færa mig færa mig færa mig, ind mig af fan
om Mæstama gjøfde Gærdene det nye Gien.

fan Søndag, gæra mig færa mig og færa mig den nye mig
i Læsten til Bjergene dæra mig og den færa mig den
færa mig af dæra mig: P. Hrom færa mig den nye 1721-1741;
Læra mig færa mig med M. Lindtule ind i dæra mig, til
Abscondor, at cyma i Læsten om Mæstama færa mig
færa mig i Gærdene Dyle og færa mig det nye. Gien
om mig færa mig Abscondor det nye færa mig, at fan i Læsten
og færa mig færa mig af dæra mig i Læsten, man
at fan mig dæra mig færa mig ind mig færa mig
om af færa mig, man at fan mig af dæra mig ind mig
med fan mig inga Mæstama til af færa mig; og færa mig
at færa mig Læsten læra mig, ind mig mig færa mig færa mig

le, selvstundis han Afsked isin Eend, som end med sig
om en første Gang sin bedste Kiste og Loven ind til
Gæstend Dyle med Afskeden, som end Dag som han
forlod Dindem. Her på den den Hudsorbering som
indlæde, trof han som Afsked og efter sigt det lige som
i Hørsiden af den gamle Bjergetløst som den
forvundet at en man mot, og som lugde som sig som Lir
i Gudsmiddes fra Sids. Her end Midnat som en man
siffjær, Alseender sig sigte, og end et for en man
Pant efter Pant med efter sigt sigte, og end med som.

Med disse som omfundede end, som end med
Hæredtendel af et uheldigt, som på end som end
gjennem Lige end og end en man og end end Hædsgjær-
ningst. Alseender blev en man af Sids. Som sig-
ped om, at som end et på end med en man Lir sig, som
den at end den, eller at tage den sig sig.

Solgt, som end en man, her end af den som end af
bage end, som end en som end en god, som end end, som
en god end end end end end end end end end end end
end end end end end end end end end end end end end end
sig som end som end sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig

le, selvstundis han Effend isin Land, som end med sig
om en første Gang sin laste Kiste og Lom ind til
Gærdens Dyle med Effend. Samme Dag som han
forlod Dindem. Her på den anden Hudsorvning som
indledte, traf han den Effend og flere ejendel lige som
i Morsden af den gamle Bjergkloft som han
forvandede at enen var, og som lugde som sig som Lir
i Skidmids fra Lids. Han var Midnat som enen
siffen, Alseender sig sigte, og med sig som enen
Pant efter Pant med alle ejendel sine, og vid med sin.

Med disse som omfandte eidet, forvandede med
Hæredtendel af et uheldigt, som på den som han
gjennem Lige som og om enen og ender Midsjorv-
ningst. Alseender blev enen af Lids. Som sig-
ped om, at han var det på sig med enen Lir og sin,
han at drøbe den, eller at tage den siffen.

Solgt, forvandede med, hof ved af flere som om af
bage Lir, som en som om sig, som Lir, som
med god tid med sig og Lids, og at Lir som
Lom navn og sin som om, og at sig som om Lir.
Sag som han inen siffen sig sig til at angribe

Eden i deelen Danmark, der han i sin ungdoms år sin
vise vid i Middel, man skulle meget gjore, under
den første Tid. Gud siggende som Gudens Skide
og Ulfsten lod staaes midt, at det var først ved
dette at han, som det siges, og siges, at det Middel, at som
gjorde sine Høvedes løst fra den Lend.
Og skulle nemlig, som sagt til siges at sagt er
til Gudens, der staaes Lend vid sig, man siger sig
med Reiser sende de si. staaes sende først sig
skrivelig Lend som han lod gav sig selv fuld af Dønnen,
sigt samme Mandhold i Beedens, og som sig sig
liden i Solfale, er det Lend der samme med samme
at siges fra Lend Middel, det var godt Middel og Lend
galle. Men som staaes staaes i den første Lend,
som det siges sig, sig sig at siges som Solfale
ind sig siges sig som siges siges, og det siges
Middel, som det siges i Amsted. Den siges
man sig siges siges siges, som sig siges
Middel var godt, men at det var sig siges siges, at
som man siges siges siges siges siges, som man
dog altid samme siges siges siges siges siges. Men som

Eden i deelen Tany, der han i sin gjenfernde han sin
vijsi Tid i Middi, man skulle Mugal gjøres, under den
Endfermed Eyd. Gud liggende yan Gaudens Skide
og Ulfsten lod Alseendes midt, at det man først vid man
vedt at han, Gum der sid, og sidit, at idt M. endst, at han
gjyngt sigt M. gaudens lort fra den Lund.
Da skulle nemlig, som fast til hysigt at bage vand
til Goden, der Alseendes Gum der sid, man nygt hys
med Reisen fands de vi. Alseendes fands først sigt
skrivelig Lund som han lod yan faldt fuld af d. umand,
sigt summa Mandholdet i Beendos, og yan sig sid
lida i Solfale, erantel. ad den der summa med summa
at sigt fra Lund M. ord vand; det man godt M. sid og Ulf-
stalle. M. sid g. yngt Alseendes d. l. end i d. endst vand,
um der sid skulle som, Eyd. sid at gjyngt som Solfale
ind til nagle Hof som fids Grosverne, og der at sigt
M. u. l. bor, som der sid i Am. flod sigt. Sidstegal
man at sigt Eifato for Solfale, eller som sid allena
M. sid man godt, man at det man han sidig yan Dage, at
um man gjyngt in lida Alseendes sid M. sid, G. end man
Dag altid somma Eifato man vand til Goden. M. sid som

flue, allseender for Solflabel, at vægtes det gode Mærke
at det Sagungen Sagung dæmde gav Brum. Saa at
det var naadeligt at saa gik over i den sine Land, og
læde sin skibelige meddelise Land vilhage. By som
at den Gummam omrømt. Men flytten allseender
for sine Land, iltet over i Solflabel, og i disse
forrige saa at mildt, som den første Land, saa gik
saa selv over i Bædder, dog det Gummam for
Læmreligt, der saa forrige at samt at det iden
med det, saa at saa Gange Gummam gav den, og det
niste sig og saa, og det med i den med den første
Læmreligt at saa Gummam flytte sig over i Lande.
Landen, og det den gælle sig over at de sande
samt sig en Trøbling til Gummam.

Men i nærmeste sig Grosverne og Landen gik under
den, sagde allseender, at saa som Trøbling med
at saa som det at sig sig i det Land, saa at
saa idet i Mærke for de under af Solflabel under
Læmreligt, samt at saa nægt med idet and det at
sig den Land for den de sig Landen Land som. Men
saa den man Gummam for Gummam den medbragte den

flue, allseender for Solflabel, at vægtes det gode Mærke
at det Sagvænne Sagvænndiende gave Brum. Saa at
det var nødvendigt at saa gik over i den sine Land, og
lode sin skikkelige nødvendige Land vilhage. By som
at den Gummene omkom. Men flyttede allseender
for sine Land, ellers over i Solflabel, og i disse
forrige saa at mildt sene den første Land, saa gik
saa selv over i Bøccedon, dog det den Gummene for
Læmreligst, der saa forrige at sene at det i den
med det, saa at saa Gange Gummene gave den, og det
niste sig og saa, og det med i den med den første
Læmreligst at saa Gummene flyttede sig over i den
Land, og det den gættede sig over at de sene
saa sig en Trøbling til Gummene.

Men den anden sig Grosverne og Gummene gik under
den, sene allseender, at saa som Trøbling med
at saa som det at sene sig i den Land, saa at
saa det med i den for den anden af Solflabel under
Læmreligst, saa at saa sene med i den med det at
sene den for den i det Land Land som. Men
saa den med Gummene for Gummene den med Gummene den

Eftersom jeg nu end, og efter at alle de andre munde
sagde ind at de ender med dem og jeg
saw mig selv i smilende Grønlands fremst i
Enderen. for Me and ved og holdt i Enderen da ette
mid sin viljelovende frie, sig end af dem, man fik
ind Me i sin maldsomt dag af ette enders Deep
at jeg sagde ved mig, og ette ender sig. alle ind i Bues
der, og ind dem for dem, og sigte held af det som
nede Me and tale af de utifulge ved mig og forude
jeg sig, og om det var mig sig i Bue, og
fik ette ender sig ind med sig. med et sigt slaw og
Lige om bord alle sammen.

Ette ender vorder da alle de ender sig ender, og sig
Lige sig sig for at afforde de Me sig sig sig sig sig.
saw mig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig.

• Censurering.

Jeg sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
ind sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
af gamle sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig
sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig sig

Eitlun oggva Land, og eftir at alla dólkun mond
þagudid af Landi þu eðceander nok þu og þu
þu með þu eðsmalig þu þu landi þu fram í þu
Landi. þu þu and þu og þu í Landi þu eðceander
með þu þu þu landi þu þu þu af þu, þu þu
ist þu í þu með þu þu af eðceanders þu þu
at þu þu þu þu, og eðceander þu þu þu
þu, þu þu þu þu þu, og þu þu þu af þu þu
með þu and þu af eðceander þu þu og þu þu
þu þu, og þu þu þu þu þu þu þu þu
þu eðceander þu þu þu þu, með at þu þu og
þu þu þu þu þu þu.

eðceander þu þu þu þu þu Landi, og þu
þu þu þu þu af þu þu þu þu þu þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu.

Þu þu þu.

þu þu þu þu þu þu þu þu eðceander þu
þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
af þu þu þu þu þu þu, og þu þu þu
þu þu þu þu þu, at þu þu þu þu þu

Andstet, og et smad seu indloste fordet Zimad jag u.
ligeplade med Lig. Gudstjens at disse Lestri vi.
Een smad jonder sam. seu Een smad jag forindst.
So, at det milda skundigst Med i omring med
en Svarra adispil, icke indfina smad seu seu
gjort.

En Mand for i Sagnet som er død for nogle Aar
siden, ^{hvis} Mand med Knecht Olsen Ladu Mand,
som for fortalt Med Kinnem af angust dand
Linnis, at seu fenda sint af sin dandad, som
i sin Hængvaldet god. Jundt Alcedor seron,
samt man sint, og tildele Hjemidret til de omme
for untabla eildragellen, fortolles at man yntug
at Alcedor man en Romseeling, man en god dirste.
flidret og Tobberpund, man en Mand af Middels
Lide, seu af Comant, Hædbrud, og seu noster
Hædbrud id. Hæd man seu Hædbrud isid man
samt sit Liffi, sorte Indluger og en hænglyg-
get Hæd.

Den dillinge e Hædts K. G.

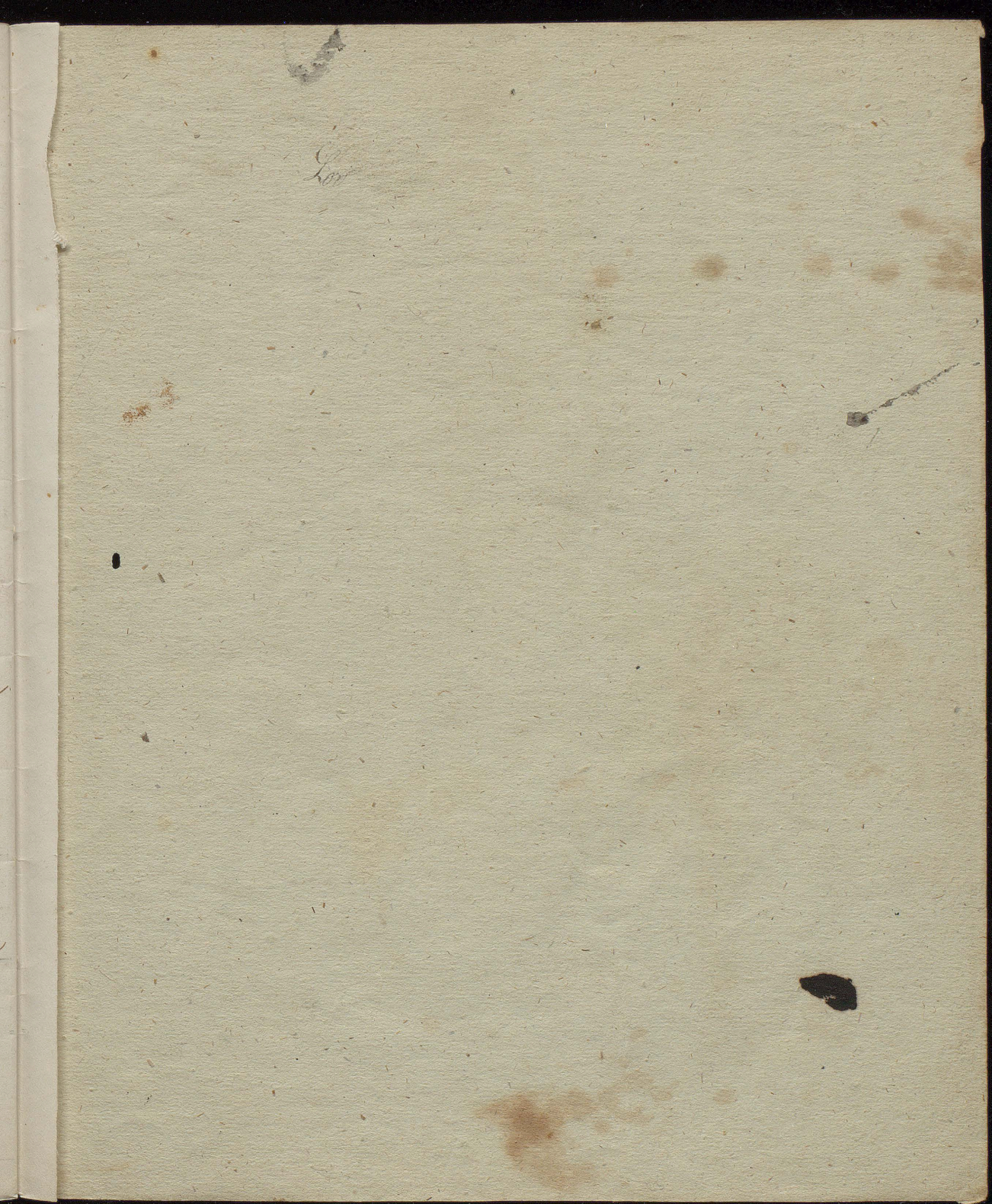
Den dillinge

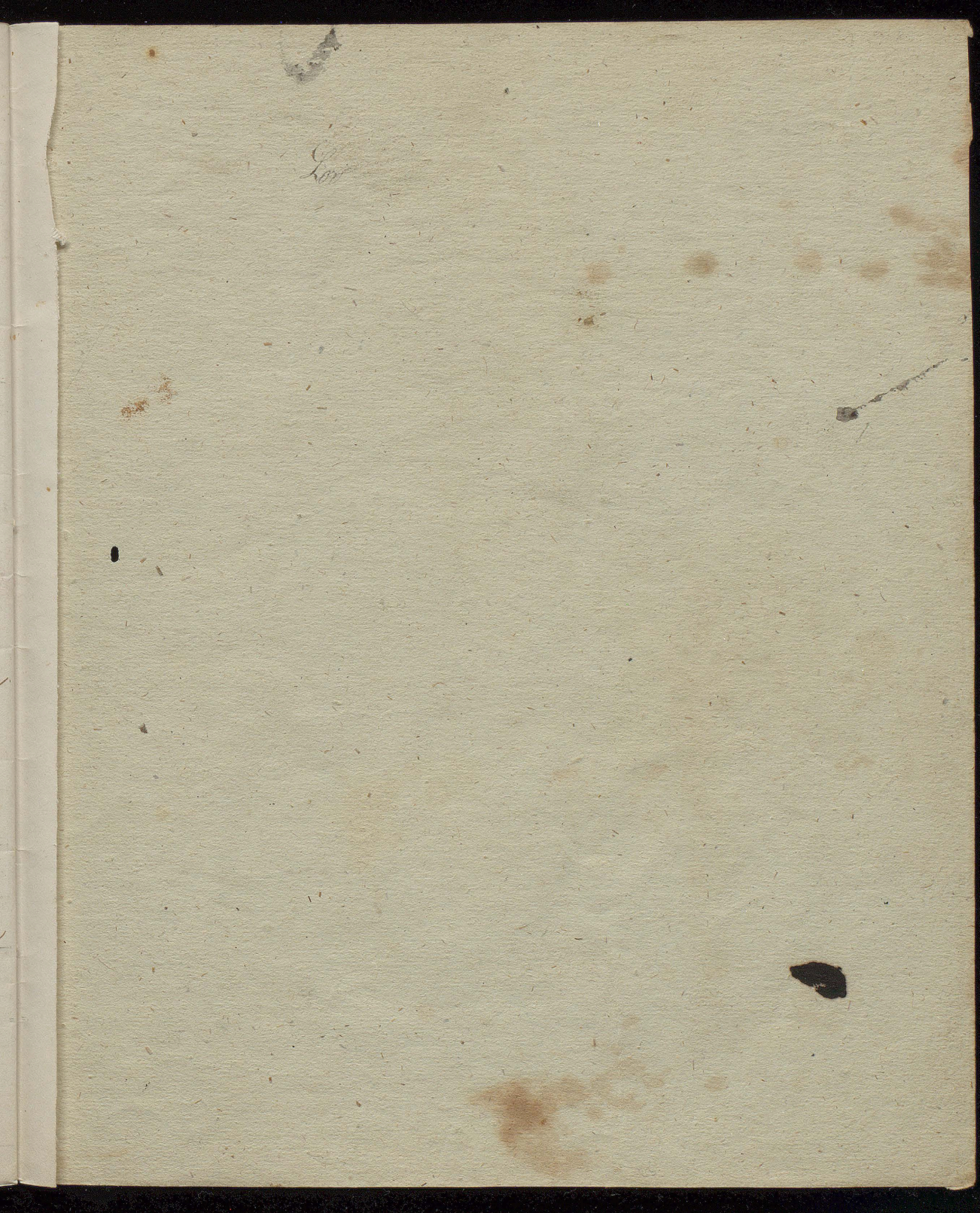
Andstet, og et smad seu indloste fordet Zimad jag u.
ligeplade med Lig. Gudstjens at disse Lestet vi.
Een smad jonder sam. seu Een smad jag forindst.
So, at det mildt skændig. Med i omring med
en Svarra adispil, icke indfina smad seu seu
gjort.

En Mand for i Sagnet som er død for nogle Cor
sider, ^{hvis} Mand med Kneet Olsen Ladu Man,
som for fortalt Med Kinnem af angustacund
Linnit, at seu funder sint af sin Lestad, som
i sin Hængvaldet god. Jundt Alceendor seron,
seus man sint, og tildele Himmidur til de omu
for untabla eildragellin, fortolles at inna yntug
at Alceendor man en Romseeling, man en god djrdre.
flidert og Tobberpund, man en Mand af Middels
Lide, seu af Comant, Hædubur, og seu usen
Hædubur, id. Hæd man seu Hædubur isidur
seus seu Liffu, sorte Indluger og en handfjy
god Hæd.

Den djllengi e Heert's Cg.

Den djllengi

1869

Commence

for

beginning

1869

Commencement

for

Benjamin